

§ 13 Bezúhonnosť

(1) Za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona okrem osoby, na ktorú sa hľadí, ako by nebola odsúdená, nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený

a) za úmyselný trestný čin alebo

b) za iný trestný čin, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v dĺžke viac ako 12 mesiacov.

(2) Za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona nepovažuje ani ten, komu súd alebo správny orgán uložil zákaz činnosti, ktorá súvisí s činnosťou podľa tohto zákona alebo ktorá je obsahom pracovnoprávneho vzťahu podľa tohto zákona, do skončenia výkonu zákazu činnosti.

(3) Bezúhonnosť sa preukazuje odpisom z registra trestov¹⁰⁾ nie starším ako tri mesiace a čestným vyhlásením, že osobe správny orgán neuložil zákaz činnosti podľa odseku 2. Ak ide o osobu, ktorá sa za posledných desať rokov nepretržite zdržiavala viac ako šesť mesiacov mimo územia Slovenskej republiky, predloží aj doklad obdobný odpisu z registra trestov zo štátu, v ktorom sa viac ako šesť mesiacov nepretržite zdržiavala, a jeho preklad do štátneho jazyka¹¹⁾ vyhotovený prekladateľom alebo tlmočníkom podľa osobitného predpisu;¹²⁾ ak nemôže takýto doklad predložiť, pretože jej ho štát nevydá, predloží čestné vyhlásenie, že nebola v cudzine uznaná vinnou z trestného činu, pre ktorý nemôže byť považovaná za bezúhonnú, a že jej nebol uložený zákaz činnosti podľa odseku 2.